

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 października 2016 r.

Sąd Rejonowy w Złotoryi II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Michał Misiak
Protokolant:	Anna Rogalska

przy udziale przedstawiciela Urzędu Skarbowego w Z. L. K.

po rozpoznaniu w dniu 20 października 2016 r.

sprawy

B. R.

urodz. (...) w Z.

syna H. i A. z d. S.

oskarżonego o to, że:

prowadząc działalność gospodarczą – Zakład Usługowo – Handlowy (...), będąc podatnikiem podatku od towarów i usług uporczywie nie płacił na rachunek Urzędu Skarbowego w Z. w terminie od 26 lutego 2013 r. do 28 grudnia 2015 r. podatku od towarów i usług za okres: od stycznia 2013 r. do listopada 2015 r. w łącznej kwocie 93.233 zł (słownie złotych: dziewięćdziesiąt trzy tysiące dwieście trzydzieści trzy), w tym za poszczególne miesiące:

- stycznia 2013 r. w kwocie – 16.561 zł,
- luty 2013 r. w kwocie – 4.358 zł,
- marzec 2013 r. w kwocie – 5.314 zł,
- kwiecień 2013 r. w kwocie – 10.605 zł,
- maj 2013 r. w kwocie – 5.317 zł,
- czerwiec 2013 r. w kwocie – 9.355 zł,
- lipiec 2013 r. w kwocie 3.944 zł,
- sierpień 2013 r. w kwocie – 526 zł,
- wrzesień 2013 r. w kwocie – 733 zł,
- październik 2013 r. w kwocie – 4.541 zł,

- listopad 2013 r. w kwocie – 3.432 zł,
- grudzień 2013 r. w kwocie – 2.647 zł,
- styczeń 2014 r. w kwocie – 2.965 zł,
- luty 2014 r. w kwocie – 3.630 zł,
- marzec 2014 r. w kwocie – 2.494 zł,
- kwiecień 2014 r. w kwocie – 1.572 zł,
- maj 2014 r. w kwocie – 4.475 zł,
- czerwiec 2014 r. w kwocie – 1.13 zł,
- lipiec 2014 r. w kwocie – 1.104 zł,
- sierpień 2014 r. w kwocie – 110 zł,
- wrzesień 2014 r. w kwocie – 973 zł,
- październik 2014 r. w kwocie – 308 zł,
- grudzień 2014 r. w kwocie – 1.097 zł,
- luty 2015 r. w kwocie – 130 zł,
- marzec 2015 r. w kwocie – 202 zł,
- kwiecień 2015 r. w kwocie – 186 zł,
- czerwiec 2015 r. w kwocie – 8 zł,
- październik 2015 r. w kwocie – 28 zł,
- listopad 2015 r. w kwocie 5.487 zł

co stanowi naruszenie przepisu art. 103 ust. 1 ustawy z dnia 11 maja 2004 r. o podatku od towarów i usług (t.j. Dz. U. z 2011 r. nr 177, poz. 1054 z późn. zm.)

to jest o wykroczenie skarbowe określone w art. 57§1 kks

I uznaje oskarżonego B. R. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, z tym ustaleniem, iż uporczywie nie wpłacał podatku od towarów i usług w okresie od maja 2014 roku do listopada 2015 roku w łącznej kwocie 15239 złotych i za to na podstawie art. 57§1 kks skazuje go na karę 500 (pięćset) złotych grzywny;

II na podstawie art. 113§1 kks w zw. z art. 624§1 kpk i art. 17 ustawy o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżonego z kosztów sądowych i nie wymierza mu opłaty.

Sygn. akt II K 394/16

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

B. R. prowadził działalność gospodarczą pod nazwą Zakład Usługowo-Handlowy (...). Był on podatnikiem podatku VAT, nie zapłacił tego podatku w następujących terminach i kwotach:

- za styczeń 2013 r.: 16 561 złotych,
- za luty 2013 r.: 4358 złotych,
- za marzec 2013 r.: 5314 złotych,
- za kwiecień 2013 r.: 10 605 złotych,
- za maj 2013 r.: 5317 złotych,
- za czerwiec 2013 r.: 9355 złotych,
- za lipiec 2013 r.: 3944 złote,
- za sierpień 2013 r.: 526 złotych,
- za wrzesień 2013 r.: 733 złote,
- za październik 2013 r.: 4541 złotych,
- za listopad 2013 r.: 3432 złote,
- za grudzień 2013 r.: 2647 złotych,
- za styczeń 2014 r.: 2965 złotych,
- za luty 2014 r.: 3630 złotych,
- za marzec 2014 r.: 2494 złote,
- za kwiecień 2014 r.: 1572 złote,
- za maj 2014 r.: 4475 złotych,
- za czerwiec 2014 r.: 1131 złotych,
- za lipiec 2014 r.: 1104 złote,
- za sierpień 2014 r.: 110 złotych,
- za wrzesień 2014 r.: 973 złote,
- za październik 2014 r.: 308 złotych,
- za grudzień 2014 r.: 1097 złotych,
- za luty 2015 r.: 130 złotych,
- za marzec 2015 r.: 202 złote,
- za kwiecień 2015 r.: 186 złotych,
- za czerwiec 2015 r.: 8 złotych,

- za październik 2015 r.: 28 złotych,

- za listopad 2015 r.: 5487 złotych.

Dochodzenie przeciwko B. R. zostało wszczęte w dniu 09 maja 2016 r.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego B. R. – k. 67,

dokumentacja podatkowa – k. 1-30.

B. R. ma obecnie 50 lat, ma wykształcenie średnie, z zawodu jest ślusarzem mechanikiem, jest rozwiedziony, ma jedno dorosłe dziecko, obecnie nie pracuje, dopiero zamierza podjąć pracę, posiada dwa domy jednorodzinne, ale trwa z nich egzekucja komornicza, nie leczył się psychiatrycznie ani odwykowo, choć stwierdzono u niego uzależnienie od hazardu, nie był karany.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego – k. 37-38, 67,

zapytanie o karalność – k. 49.

Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, wyjaśnił, że nie płacił podatku, gdyż jego firma popadła w kłopoty finansowe, spowodowane przestępstwami.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie sądu oskarżony popełnił zarzucany mu czyn, w tej jego postaci którą przyjął sąd.

Przedstawiony powyżej stan faktyczny sprawy, nie budził żadnych wątpliwości. Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, nie kwestionował tego, iż podatku nie płacił, tłumaczył jedynie powody, dla których tego nie uczynił. Wyjaśnienia oskarżonego, w zakresie wysokości i rodzaju zaległego podatku, w pełni zostały potwierdzone dokumentacją podatkową.

Z tych względów, sąd ustalił stan faktyczny sprawy tak, jak to w poprzedniej części uzasadnienia opisano.

Sąd w pełni zaaprobował kwalifikację prawną zachowania oskarżonego, zaproponowaną przez oskarżyciela publicznego w zarzucie aktu oskarżenia.

Zgodnie bowiem z treścią art. 57§1 kks, podatnik, który uporczywie nie wpłaca w terminie podatku, podlega karze grzywny za wykroczenie skarbowe.

Niewątpliwie, oskarżonemu przysługiwał status podatnika, a niepłacanie podatku w terminie przez tak znaczną liczbę miesięcy następujących po sobie spełnia znamię „uporczywości”. Mimo trudnej sytuacji majątkowej i faktycznego bankructwa firmy, oskarżony miał możliwość uiszczenia podatku w terminie. Podkreślić bowiem trzeba, że podatek VAT to podatek powstający z powodu zawarcia jakiejś transakcji, a zatem oskarżony w pierwszej kolejności winien był środki pozyskane z takiej transakcji przeznaczyć na uiszczenie podatku od towarów i usług.

Sąd zmienił opis czynu (w zakresie długości trwania zachowania oskarżonego) z uwagi na przedawnienie karalności wykroczenia, które stosownie do treści art. 51§1 i §2 kks, ustaje jeżeli od czasu jego popełnienia upłynął rok, a jeżeli w tym okresie wszczęto postępowanie przeciwko sprawcy – dwa lata od zakończenia tego okresu. Skoro postępowanie przeciwko B. R. zostało wszczęte w maju 2016 r., to mogło dotyczyć jedynie dwuletniego zachowania oskarżonego wstecz, a zatem objąć okres od maja 2014 r. Sąd miał na względzie treść art. 51§1 kks w zw. z art. 44§3 kks, a zatem, iż karalność wykroczenia skarbowego, polegającego na uszczupleniu lub narażeniu na uszczuplenie należności publicznoprawnej, ustaje, licząc bieg przedawnienia od końca roku, w którym upłynął termin płatności tej należności. Podkreślić trzeba jednak, że znamię „uszczuplenia podatku lub narażenia na uszczuplenie” nie jest objęte opisem znamion ustawowych wykroczenia skarbowego z art. 57§1 kks i stąd, w ocenie sądu, przedawnienie karalności

tego wykroczenia upływa w terminie wskazanym wyłącznie w art. 51§1 i §2 kks. Sąd ma świadomość, iż poglądy jurysprudencji i orzecznictwa sądowego nie są jednolite, lecz przychyła się do tych poglądów, które przedawnienie karalności wykroczenia opierają na opisie znamion czynu zabronionego (vide, m.in., P. K., G. Ł., T. R., Kodeks karny skarbowy. Komentarz LEX, W. 2012, s. 495 (teza 3)).

Wymierzając oskarżonemu karę, sąd wziął pod uwagę, stosownie do treści art. 12§2 kks, przede wszystkim stopień winy i społecznej szkodliwości, które uznał za sytuujące się na poziomie średnim. Sąd wziął także pod uwagę, zgodnie z art. 48§4 kks, stosunki majątkowe i rodzinne sprawcy oraz jego dochody i możliwości zarobkowe. Wysokość niewpłaconego podatku nie była znaczna, oskarżony, który prowadził zalegalizowaną działalność gospodarczą przez szereg lat, nie był nigdy karany, decyzja o zaniechaniu wpłacania podatku nie cechowała się wysokim natężeniem złej woli, skoro oskarżony popadł w kłopoty finansowe, jego obecna sytuacja majątkowa jest bardzo zła, stracił praktycznie cały dorobek życia, jego majątek jest obecnie licytowany celem pokrycia zadłużenia.

Z tych względów sąd uznał za sprawiedliwą karę 500 złotych grzywny i na podstawie art. 57§1 kks orzekł, jak w punkcie I części dyspozytywnej wyroku.

W ocenie sądu, obecna sytuacja majątkowa oskarżonego nie pozwala na obciążenie go kosztami sądowymi, o czym sąd orzekł w punkcie II części dyspozytywnej wyroku.